

Mede

Mogelijk
Maken

Lente
2023

'Dankzij de noodhulp
heb ik veel minder...

'**W**at ik nog maar kan kopen voor twintig euro, daar schrik ik wel van', vertelt Nienke uit Rotterdam-Noord. 'Ik drink 's ochtends graag koffie, maar dat is best duur. Net als groente, fruit en hondenbrokjes. Ik heb een hond Jip, die me heel dierbaar is en me door moeilijke tijden heen hielp. Hem wil ik nooit om geldredenen wegdoen.' Alle aanbiedingen en koopjes houdt Nienke nauwlettend in de gaten. 'Voor sommige kom ik net tekort, bijvoorbeeld vier pakken koffie voor de prijs van twee. Dan heb ik liever korting op één pak. Maar gisteren scoorde ik wel een grote zak appels voor een klein prijsje.'

Nienke moest onlangs stoppen met haar baan in de zorg, toen ze ontdekte dat ze nog lijdt aan onverwerkte trauma's. Lange tijd kampte ze met een verslaving en problemen met haar veiligheid. Dat gaat de laatste jaren gelukkig een stuk beter, en nu werkt ze aan herstel. Maar van haar ziektewetuitkering komt ze maar moeilijk rond. Een buffer heeft ze nooit kunnen opbouwen. Een bijzondere plek in de wijk geeft Nienke een extra steuntje in de rug: inloophuis Goud van Noord. Ze voelde zich er de eerste keer meteen op haar gemak. 'De mensen daar zijn inmiddels een beetje als familie. Dankzij hen ben ik weer aangesterkt. Ik doe er vrijwilligerswerk, de kinderclub leiden bijvoorbeeld. En andere mensen helpen in de wijk. Ik geloof erin dat God me naar deze plek heeft geleid.'

Nienke krijgt nu elke week een boodschappenkaart van Goud van Noord. Wat dat voor haar betekent? <

Lees gauw verder op pagina 10

...geldzorgen'

COLOFON

Concept
Schrijf-Schrijf
Tekst
Schrijf-Schrijf en Cecile Vossen
Eindredactie
Kansfonds en Hilde Duyx
Vormgeving
Autobahn
Fotografie
Maartje Brockbernd, Ringel Goslinga, Maartje ter Horst, Gerritjan Huinink en Marieke Odekerken
Illustratie
Agnes Loonstra
Drukwerk
Altijdrukwerk

Mede | tiende jaargang | nummer 36 | lente 2023

Mede is een magazine van Kansfonds. Het verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1.750 stuks. Kansfonds helpt thuisgeven, want niemand kan zonder thuis. Een dak boven je hoofd, voldoende geld om van te leven en het diepe besef dat je erbij hoort. Toch zijn er in ons land meer dan 1 miljoen mensen die geen thuis hebben.

Het werk van Kansfonds wordt mede mogelijk gemaakt door de bijdragen van particulieren, organisaties, de Nationale Postcode Loterij en de Nederlandse Loterij.

Voor schenkingen en nalatenschappen neem je contact op met:
Brenda Pel
b.pel@kansfonds.nl

Rekeningnummer
NL41 INGB 0675 8622 05

Abonnee van Mede worden? Of wil je je juist uitschrijven? Stuur een e-mail met je naam en adres naar communicatie@kansfonds.nl

f /kansfonds
@kansfonds
@kansfonds
in /company/kansfonds

‘Als ik had gepraat,
had ik *eerder mensen*
ontmoet die me
konden helpen’

12

Waar kwam de
opbrengst van onze
noodhulpactie
terecht?

‘Ik ging met hem
mee naar de IND,
de ondervraging
duurde de hele dag’

‘Politici
wilden verder
praten over
de problemen
waar we tegen
aanlopen’

Overweldigend!

Beste Medelezer,

De afgelopen maanden kwam er bij Kansfonds ruim een miljoen euro aan donaties binnen. Een miljoen! Grotendeels van particulieren die hun energiecompensatie afstonden aan mensen die het geld harder nodig hadden deze winter. Daar zaten gevers bij die het zelf ook niet breed hebben, maar toch een schenking deden. De ruimhartigheid in de samenleving vind ik ontzettend bijzonder en overweldigde ons hier bij Kansfonds.

Henriëtte Hulsebosch
Directeur
Kansfonds

In het openingsartikel laten we zien waar de donaties terecht kwamen. Uit de opgetekende verhalen voel je hoe groot de nood momenteel is. Hoeveel mensen serieuze geldproblemen hebben door de hoge inflatie en energiecrisis. Tegelijkertijd zijn er nog velen die stilletjes lijden – uit het zicht van anderen – en niet aan de bel trekken uit schaamte voor hun situatie.

Daarom ben ik blij dat stadsdeelbestuurder Sandra Doevendans uit Amsterdam (p. 12) een lans breekt voor openlijk praten over geldzorgen. Want zo gemakkelijk is dat niet. Ook Sandra zelf ervaarde veel schaamte toen ze in de schulden zat. Bijna niemand wist van haar probleem. Nu praat ze wél. Om het taboe te doorbreken en om als rolmodel te fungeren voor mensen die er nog middenin zitten. Een levensverhaal over wilskracht en doorzettingsvermogen dat me erg inspireert. Ik hoop jou ook.

Veel leesplezier!

Noodhulpactie pakt Nederland *warm* in

‘Help elkaar de winter door.’ Onder die noemer zette Kansfonds in oktober een noodhulpactie op. Het doel: directe hulp voor de snel groeiende groep mensen die de torenhoge prijzen voor energie en boodschappen niet meer konden betalen. Al snel haakten bedrijven aan, doneerden duizenden particulieren en ontvingen mensen in heel het land hulp. Een actie waar we trots op zijn, vertelt **Brenda Pel**, adviseur filantropie bij Kansfonds.

2

2022 was een jaar van tegenslag op tegenslag, vertelt Brenda. 'De coronacrisis was nog niet voorbij of de oorlog in Oekraïne diende zich

aan. De gevolgen waren merkbaar voor iedereen. Bijna alles werd duurder. Onze partnerorganisaties door het hele land zagen veel angst en onzekerheid bij mensen van wie de bestaanszekerheid al onder druk stond. Maar ook bij mensen die normaal wél konden rondkomen, stegen de kosten boven het hoofd. Boven alle problemen tekende één vraag zich af: hoe komen al deze mensen straks de winter door?'

Doen wat nodig is

Tegelijkertijd zag Kansfonds dat veel mensen juist iets wilden doen voor een ander. 'Daarom boden we de mogelijkheid om je energiecompensatie van de overheid – 190 euro per maand in november en december – te doneren aan mensen die het hard nodig hebben.' Al snel nam dit initiatief een vlucht. De media pikten het op, energie-maatschappijen begonnen ons te steunen en particuliere giften stroomden binnen. 'Die steun overweldigde ons enorm. In totaal haalden we ruim een miljoen euro op om te besteden aan noodhulp. Náást het miljoen dat Kansfonds zelf als startbedrag inlegde voor de actie.' Het geld stelde Kansfonds direct beschikbaar via partnerorganisaties uit haar netwerk, om mensen in heel het land te helpen. Partner voor partner, provincie voor provincie. We lichten er een paar voor je uit.

'De solidariteit was in heel Nederland voelbaar'

Brenda Pel

Adviseur filantropie

Limburg

Ruimte in een tientjesfonds

Het Limburgs Diaconaal Fonds (LDF) in Geleen zag het aantal hulpvragen verdrievoudigen, vorig jaar. Met name in de laatste maanden van het jaar liep het storm. 'Al in het voorjaar besloten we om in te teren op onze reserves', vertelt voorzitter Hub Vossen. 'En om donateurs aan te trekken. Dat liep behoorlijk goed, helemaal toen Kansfonds aansloot.'

Een tientje, vijftig euro, of soms een paar honderd. Het fonds waarvoor Hub al jaren werkt voorziet mensen van bescheiden bedragen. Bedragen die desondanks het verschil maken. Tussen binnen slapen of op straat. Naar het ziekenhuis gaan of doormodderen. Je baby speciale voeding geven, of een risico nemen. Keuzes die geen keuzes zouden mogen zijn, vindt het LDF. Dus als alle mogelijkheden zijn uitgeput, staan zij voor de mensen klaar.

Bekende gezichten

Met zijn kleine bijdragen bekommert het fonds zich doorgaans om mensen die voor een overnachting afhankelijk zijn van de noodopvang. Maar vorig jaar zag Hub dit snel veranderen. 'Onder nieuwe aanvragen zaten veel mensen die het voor de crisis best goed hadden en prima rondkwamen. Door de forse prijsstijging van energie en boodschappen moesten ze nu een beroep doen op ons. Vaak halsoverkop. Dit liet zien hoe hoog de nood was.'

Ruimte om te geven

'Al een jaar lang zei onze penningmeester bij elke aanvraag: "Ja, ik zou dit willen steunen, maar we hebben het geld niet." Dan verlaagden we het bedrag of probeerden we een andere oplossing te bieden. De steun van Kansfonds was daarom zeer welkom, en gaf ons weer ruimte. Het budget is nog niet op, en het aantal aanvragen neemt niet af. Voorlopig kunnen we dus blijven doorpakken.'

HUB VOSSEN

Jarenlang werkte Hub als wijk- en straatpastor in het midden van het land. Twintig jaar geleden keerde hij terug naar Limburg als aalmoezenier van Sociale Werken. De sociale problemen van weleer trof hij weer precies zo aan. Werkloosheid, laaggeletterdheid – en dat generatie op generatie. 'Bij een crisis als deze komt die kwetsbaarheid direct naar boven.'

Groningen

Doosje geluk

Ook in Loppersum, aan de uiterste noordrand van Groningen, zijn de gevolgen van de crisis voelbaar. Bij de relatief jonge Stichting Steun je Medemens merken ze het aan de reacties van cliënten. Oprichter Anita Stuts: 'Ik betaal die energierekeningen niet hoor, hoorden we opeens veel mensen zeggen. Dan weet je dat er iets aan de hand is.'

Vijf jaar geleden viel Anita iets op. Veel kinderen in de buurt kregen geen cadeautjes met sinterklaas. Samen met oprichter Hanneke Huizenga besloot ze daar wat aan te doen. 'Al snel voorzagen we 25 kinderen van een cadeau-pakket, veelal met tweedehands speelgoed.' Het smaakte naar meer en dat kwam er ook. In de vorm van kerstpakketten, paaspakketten, verjaardagspakketten én hulppakketten tijdens de coronacrisis. Inmiddels helpt hun stichting honderd gezinnen met dozen vol geluk.

ANITA EN HANNEKE

Opvallend: Anita en Hanneke behoren zelf tot de doelgroep van hun stichting. Mensen die van een laag inkomen moeten rondkomen, maar buiten het beleid van overheid en gemeente vallen. 'Hierdoor heb je geen recht op dingen als de Voedselbank, Stichting Leergeld of het Jeugdfonds Sport & Cultuur. En geen recht op kwijtschelding van gemeentelijke belastingen. Onder aan de streep beland je hierdoor onder bijstandsniveau.'

Hartverwarmende boodschap

Terwijl de inflatie vorig jaar nieuwe records brak, ontstond het plan voor een nieuw hulpmiddel: het warmtepakket. 'Een grote mand vol handige spullen om de winter door te komen. Fleecedekens, een kleed voor op de grond, handschoenen, mutsen, sjaals en pantoffels, warmtepacks, en natuurlijk heel veel kaarsen.' Voor de financiering besloot het duo Kansfonds aan te schrijven. 'We zagen dat veel mensen daar hun energietoeslag naar overmaakten. We deden een aanvraag en werden meteen teruggebeld.'

Mandje met impact

De pakketten kwamen er. En die wisten de ontvangers tot tranen te roeren. 'Mensen die op het punt stonden om hun hond maar weg te doen. Mensen die moesten kiezen tussen luiers of voeding voor de baby. En mensen die wakker lagen van de eindafrekening van het energiebedrijf – en daar hoorden wij eerlijk gezegd zelf ook bij.' Het warmtepakket maakte verschil. Als praktisch hulpmiddel om de kou te verdrijven, maar ook als symbool van medemenselijkheid en warmte – dat je er niet alleen voor staat.

Utrecht

Boodschappenfonds als laatste puzzelstukje

De Tussenvoorziening is er voor mensen in en om Utrecht die het alleen niet redden. Eind vorig jaar zag de afdeling Stadsgeldbeheer dat steeds meer cliënten in de knoei kwamen, vertelt projectmanager Jora Wolterink. 'Voor de hoge energieprijzen kwam er links en rechts wel hulp vanuit gemeente en overheid. Maar met de overige prijsstijgingen, die je vooral bij de kassa van de supermarkt tegenkomt, gebeurde er weinig.'

Plan de campagne

Het bracht Jora op het idee om een Boodschappenfonds op te richten. De bedoeling: alle 1.183 cliënten van Stadsgeldbeheer een extra 50 euro geven. Dit bedrag zou, zo lieten de cijfers zien, nét het verschil maken. Om uit te komen aan de kassa, en om zorgvuldig opgebouwde buffers te behouden. Voor onvoorziene zaken, voor een verjaardag, en simpelweg voor *peace of mind*.

JORA

In de elf jaar dat ze bij de Tussenvoorziening werkt, zag Jora de armoede alleen maar toenemen. Dat is ontmoedigend, vertelt ze. 'Natuurlijk zijn er stappen gezet, in schuldhulpverlening bijvoorbeeld. Maar zo erg als het nu is, was het nog nooit. We verwijzen zoveel mensen door naar de Voedselbank. Het is echt een drama.'

Twee zielen, één gedachte

Kort nadat het fonds werd gelanceerd, startte Kansfonds haar landelijke campagne. 'Dat had meteen effect op de donaties', vertelt Jora. 'En toen ik Kansfonds belde om te zien of ze ons wilden steunen, bleken ze al op mijn voicemail te staan. Dankzij hun bijdrage was ons streefbedrag al bijna compleet. Daarnaast kregen we steun van andere stichtingen, en ook van organisaties en particulieren, die allerlei acties op touw zetten. Zoals kerstconcerten en een nieuwjaarsveiling.'

Kerstcadeau

Met de opbrengst konden de cliënten van Stadsgeldbeheer al voor de kerst worden uitbetaald. 'En ook onze 700 andere cliënten. Mensen die via de Tussenvoorziening wonen, die een individueel begeleider hebben, of die in de opvang verblijven; allemaal kregen ze 50 euro.'

In het hele land

Dekens, sokken en boodschappenkaarten

VAN HAND NAAR HAND

Is je werkgever aangesloten bij The Social Handshake, dan kun je via hen een deel van je salaris doneren aan goede doelen. Fiscaal aantrekkelijk nog wel. Dit mooie initiatief bracht 5.364 euro bijeen voor onze noodhulpactie.

FYSIEKE RUST

In Leeuwarden staan hier en daar voedselweggeefkasten langs de weg. Mensen die iets te eten overhebben voor een ander, laten het daarin achter. Parochiële Caritas Instelling Sint-Vitus Leeuwarden vertelt over een dame die ervan afhankelijk is. Een flinke opgave, omdat ze zo slecht ter been is. Ze is geroerd als ze dankzij een boodschappenkaart even niet de hele stad door hoeft.

LOKALE STEUN

Veel organisaties kregen ook steun vanuit de lokale gemeenschap. Zoals het Meester Geertshuis in Deventer. Met geld uit de lokale gemeenschap voorzagen zij 175 gezinnen van boodschappenkaarten. De hulp van Kansfonds zetten ze in voor maatwerk, zoals extra steun voor grote gezinnen.

NIENKE KRIJGT WEER LUCHT

De Rotterdamse Nienke vertelt op de cover van deze *Mede* dat ze moeilijk rondkomt door alle prijsstijgingen. Nu krijgt ze wekelijks een boodschappenkaart van inloophuis Goud van Noord. Op de kaart staat twintig euro, waarmee ze kan betalen bij een plaatselijke supermarkt. 'Er zijn vast mensen die het zwaarder hebben dan ik, dacht ik vaak. Bij Goud van Noord overtuigden ze me dat ik evengoed hulp mag aannemen. Dankzij hun steuntje in de rug heb ik veel minder geldzorgen.'

WARM HOUDEN

Met onze steun hielp Stichting Human Aid Now ruim 1.200 families en individuen in Amsterdam. Veelal mensen zonder verblijfspapieren, die hun baan verloren door corona en geen toegang hadden tot sociale regelingen. Hun situatie is nog altijd erg onzeker. Met dekens, sokken, handschoenen en mutsen, hielp de stichting hen de winter door.

GEMEENTEGOED

Ook diverse gemeenten sprongen bij om initiatieven te steunen en hun burgers de winter door te helpen. Zo liet inloophuis Ido aan Kansfonds weten dat de gemeente Lelystad inmiddels ook geld heeft vrijgemaakt.

BLIJVEN STEUNEN

Oké, het is pas het topje van de ijsberg. Maar dit artikel geeft je een beeld van alles wat wij en vooral onze partnerorganisaties met het ingezamelde geld konden doen. Daar zijn we enorm trots op. En als jij donateur van Kansfonds bent of je energiecompensatie doneerde, ben jij dat hopelijk ook. Inmiddels is de winter voorbij, en lijkt de urgentie weg te vallen. Maar vergis je niet, voor veel mensen houden de

problemen gewoon aan. Wil jij die mensen nog steeds steunen? Dat kan, via deze QR-code.

Petje op

—» Voor een ander klaarstaan, opstaan, in de bres springen. Het vergt moed en een groot hart. Want je moet het maar doen, vrijwillig. Petje af!

'Ik mocht hem eindelijk vertellen dat hij in Nederland mag blijven'

Wie Paul Brand

Wat Spreekuurmedewerker, sinds 2020

Waar Stichting Noodopvang Dakloze Vreemdelingen Utrecht (SNDVU)

'De vluchtelingen die bij ons aankloppen knokken keihard voor hun bestaansrecht. Ze voelen zich verloren, maar geven niet op. Ze zijn uitgeprocedeerd, hebben geen verblijfsvergunning – of überhaupt een verblijfplaats – en zijn dus illegaal. Maar daar heb ik geen boodschap aan. We strijden met de stichting voor duurzaam toekomstperspectief. Onze juristen beoordelen of je een haalbare zaak hebt. Is dat zo? Dan krijg je voor de duur van de procedure een kamer toegewezen in één van onze appartementen in Utrecht en gaan we voor je aan de slag.

Elke dinsdagochtend is er spreekuur in het bijgebouw van de Dominicuskerk in Oog in Al. Ik zit daar om zicht te houden op onze mensen, zodat ze niet van de radar verdwijnen en in het criminele circuit belanden. Ik anticipeer op hun hulpvragen en bied ze een luisterend oor. Daarbij oordeel ik niet, wat maakt dat ze alles met me kunnen en willen delen.'

Bijzonder telefoontje

'Zo ook Rockai uit Afghanistan. Hij kreeg twee keer te horen dat hij geen verblijfsvergunning kreeg. Maar onze juristen hadden vertrouwen in zijn zaak. Ik stoomde hem klaar voor zijn derde gesprek bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Het kwam erop neer dat hij moest bewijzen dat hij homo-seksueel is, en daarmee dus geen veilig bestaan in Afghanistan heeft. Lastig, vooral als je uit een land komt waar je niet over je geaardheid mag praten. Hier móét je ineens.

We bereidden alle mogelijke vragen voor. Ik ging met hem mee, de ondervraging duurde de hele dag. Drie dagen later kreeg ik een telefoontje. Rockai kreeg zijn verblijfsvergunning en ik mocht het hem vertellen. Hij barstte in tranen uit. Dit bijzondere moment raakte me. Ik was ontzettend blij, voldaan en vooral gemotiveerd dit voor nog veel meer mensen te doen. Bij de SNDVU krijg ik die kans. En Rockai? Die is nu horecaondernemer. Dát is de echte trofee.' ◀

Knokken voor een schone lei

Twaalf jaar lang droeg **Sandra Doevendans** (39) een loodzwaar geheim met zich mee. Terwijl haar carrière een vlucht nam, bleef een ton schuld uit het verleden haar achtervolgen. Ze werkte zestig uur per week, maar moest thuis ieder dubbeltje omdraaien. Nu is ze stadsdeelbestuurder van Amsterdam Nieuw-West en wil ze het taboe rondom geldproblemen doorbreken.

'Soms vraag ik me af: wat had ik allemaal gekund als ik geen schuld had gehad? Als ik al

die energie ergens anders in had kunnen stoppen', zegt Sandra in haar werkkamer op het stadsdeelkantoor. Namens de PvdA zit ze in het dagelijks bestuur van Amsterdam Nieuw-West, met in haar portefeuille onder meer volkshuisvesting en economische zaken. Het gaat goed met Sandra, maar dat is wel eens anders geweest.

Op tafel ligt een exemplaar van haar boek *Schone Lei*, waarin ze haar eigen verhaal vertelt en dat van andere Nederlanders, die net als zij een grote schuld te boven kwamen. Ondernemers, BN'ers en politici. 'Het boek bevat praktische tips om uit de schulden te komen, maar dient vooral als inspiratiebron. Het laat zien: het kan weer goedkomen met je, écht waar.'

Een enorme loser

Als ze één ding leerde van het maken van dit boek, is het dat mensen met schulden ontzettend divers zijn. 'Het kan iedereen overkomen. Maar het irriteert me enorm dat deze groep in de media zo stereotiep wordt neergezet, als lui en dom. Dan zag ik als twintiger iemand op het journaal in de voedselbank staan en zware shag roken. Tja, daar herkende ik mezelf niet in. Al die jaren dat ik een schuld had, heb ik nooit iemand ontmoet met wie ik me kon identificeren. Of iemand die zijn geldzorgen overwonnen had, tegen wie ik kon opkijken. Geldproblemen zijn nog steeds een groot taboe in Nederland. Ik heb me zo geschaamd voor mijn situatie, ik voelde me zo'n enorme loser. Daardoor durfde ik pas in 2018 over mijn schuld te praten... toen ik 'm volledig had afbetaald.'

Eigen kroegbaas

Sandra was eenentwintig toen ze een café kocht in de Amsterdamse Pijp.

Een echte buurtgroep met een vaste klantenkring. Vol enthousiasme begon ze aan het avontuur. Maar al gauw ontdekte ze dat het financieel moeilijk te bolwerken was. 'Ik had stamgasten die elke dag hun hart kwamen luchten. Heel bijzonder, maar ik verdiende niet veel aan ze. Ik ontdekte dat achter de bar staan ook welzijnswerk is, en daar bleek ik goed in te zijn. Allerlei gezellige avondjes organiseerde ik voor ze, terwijl de huur en de contracten met de energieleverancier en bierbrouwer doorliepen.' Na verschillende vechtpartijen in de kroeg moest ze een aantal vaste klanten de toegang weigeren. En daarmee liep ze ook een stuk omzet mis. Na twee jaar trok ze haar conclusie: dit ging zo niet langer. Ze verkocht de boel met verlies en bleef achter met een schuld van bijna een ton.

Een bodemloze put

Sandra besloot terug naar school te gaan. 'Ik was zwanger en wilde een diploma halen, zodat ik meer waard zou zijn op de arbeidsmarkt. En mijn zoon meer stabiliteit kon bieden.' Maar de schuldhulpverlening gooide roet in het eten. 'Zij konden me alleen helpen als ik 36 uur zou gaan werken, dat was destijds de regeling voor ondernemers. Maar dan zou ik nooit meer teruggaan naar school, schatte ik in.'

GEWOON GELD GEVEN

Sandra Doevendans zit in de aanjaaggroep van Gewoon geld geven. Een initiatief van Kansfonds met de ambitie om armoede in Nederland te doorbreken. Twee jaar lang gaat Kansfonds mensen in armoede gewoon geld geven. De Hogeschool van Amsterdam onderzoekt de effecten van deze aanpak. In de aanjaaggroep zitten kritisch denkers en (ervarings)deskundigen op het armoedevraagstuk, die Kansfonds scherp houden en uitkomsten verder brengen.

'Door gewoon geld te geven krijgen mensen rust in het hoofd', zegt Sandra. 'Ruimte om beter na te denken, hun talenten te ontplooiën en uit de armoede te komen. Een deel van de politiek ziet armoede als een probleem van niet de juiste kansen pakken. Maar niet iedereen krijgt dezelfde kansen. Door de inflatie en energiecrisis zitten plots veel meer mensen in nood. Daarom is het nu tijd voor een systeemverandering. En deze aanpak kan daar een grote rol in spelen.'

Ze wees het schuldhulptraject af en ging studeren. Met haar schuldeisers maakte ze afspraken, elke maand loste ze zo'n 400 euro af. Tijdens en na haar studie werkte ze veel om alle eindjes aan elkaar te knopen. 'Maar door alle rentes was het bijna onmogelijk om tegen die schuld op te boksen. Ik betaalde en betaalde, maar zag het schuldbedrag nauwelijks lager worden. Het leek wel een bodemloze put.'

Voordeelblaadjes

Om sneller af te lossen besloot Sandra om, naast haar fulltimebaan als welzijnswerker, bij te klussen als freelance consultant in het sociale domein. Ook kwam ze in contact met de PvdA en werd ze statenlid in Noord-Holland. Haar carrière floreerde, maar op persoonlijk vlak stond haar leven stil. 'Terwijl iedereen om me heen een huis kocht en een gezinnetje startte, bladerde ik nog steeds alle voordeelblaadjes van supermarkten door op zoek naar aanbiedingen. Confronterend vond ik dat. De geldzorgen leverden zoveel stress op, dat ik het gevoel kreeg dat mijn leven ieder moment kon instorten.'

Moegestreden

Sandra probeerde meerdere keren in een schuldhulptraject te komen. Maar vanwege een slepende rechtszaak met een debiteur uit haar oude café, adviseerde de schuldhulpverlening haar om dat eerst af te wachten. 'Stom natuurlijk, ik had het traject in gemoeten en de kosten van de rechtszaak later moeten afbetalen.' In 2015 kwam ze dan eindelijk in een traject terecht. 'En omdat ik toen al goed verdiende, had ik alles binnen twee jaar afbetaald. Na twaalf jaar was ik eindelijk schuldenvrij. Blij? Ik was helemaal kapot.'

Rolmodellen geven hoop

'Als ik nu terugkijk, zie ik dat die schaamte een grote rol speelde', zegt Sandra. 'Ik dacht alsmaar: ik ben een vrouw van kleur en een alleenstaande moeder. Daar kan niet óók nog een schuld bij. Als ik wel had gepraat, had ik eerder mensen ontmoet die me konden helpen, of met wie ik me kon identificeren. Mensen gaan dan met je meedenken, of steken je een hart onder de riem. Dat kan al zoveel betekenen. Het helpt je zelfbeeld op te krikken en om vól te houden.'

1983

Werd geboren in Sri Lanka en als één maand oude baby geadopteerd. Groeide op in Amstelveen

2005-2007

Kocht een café in de Amsterdamse Pijp en moest dat twee jaar later met verlies verkopen

2007

Haalde haar vwo-certificaten

2008-2012

Studeerde Sociale en Culturele Antropologie aan de Vrije Universiteit Amsterdam

2014-2017

Werkte bij welzijnsorganisatie *Blik op talent*

2014-heden

Werd freelance consultant, trainer en coach binnen het sociaal domein. Gespecialiseerd in de onderwerpen armoedebeleid, schulden, jeugd, vrouwen, onderwijs en talentontwikkeling

2015-2022

Was Statenlid voor de provincie Noord-Holland

2021

Publiceerde haar boek *Schone Lei*, over het taboe rondom schulden en het belang dit te doorbreken

2021-2022

Was adviseur van de directeur-generaal COVID-19 bij het Ministerie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport

2022-heden

Is stadsdeelbestuurder in Amsterdam Nieuw-West

Ik ben een vrouw van kleur én een alleenstaande moeder. Daar kan niet óók nog een schuld bij

Het is dan ook een van de grootste lessen uit m'n boek: praat! Dat geldt ook voor mensen die een schuld te boven kwamen. Zo zien anderen dat ze niet alleen staan. Rolmodellen geven hoop, hun verhalen komen beter aan dan informatiebrochures. Goed samenleven is samen geldproblemen bespreekbaar maken.'

Als stadsdeelbestuurder ziet Sandra nu kansen om het taboe rondom schulden te doorbreken. 'Het gros van mijn stadsdeelbewoners is momenteel aan het overleven door de energiecrisis en hoge inflatie. Door de crisis zien we in: hee, dit kan iedereen overkomen. Ik hoop dat het mensen de ballen geeft om erover te praten.'

Door haar eigen ervaringen maakt Sandra makkelijk contact met bewoners die het niet breed hebben. 'Eindelijk iemand die het snapt, hoor ik vaak. Ik zeg dan terug: jij kan uiteindelijk ook bestuurder worden, hè? Kijk maar naar mij, ik heb het ook geflikt.'

Wil je het boek Schone Lei doneren aan iemand die het niet kan betalen? Scan deze QR-code met je telefoon.

Niet uitzielen op straat, maar in het Respijthuis

In Den Haag staat het eerste logeershuis voor zieke dakloze mensen: **Respijthuis HouseMartin**. Een tijdelijk verblijf waar ze kunnen herstellen van bijvoorbeeld een griep of operatie. De ruim dertig vrijwilligers geven de gasten de warmte en aandacht die ze nodig hebben om aan te sterken. Hun aller-eerste logé, Bas, laadde er op om een nieuwe stap in zijn leven te zetten.

De eerste dagen in het Respijthuis vond ik spannend', vertelt Bas (36). 'Ik kreeg plots zoveel zorg en aandacht, dat was ik helemaal niet gewend. Ik zonderde me liever af in mijn kamer. Na een tijdje begon ik de vrijwilligers om me heen langzaam te vertrouwen. En leerde ik dat er ook mensen bestaan met goede bedoelingen. Ik kon fijne gesprekken met ze voeren. De bemoedigingen die ze me gaven, ontroerden me. Ze gaven me het gevoel dat ik waardevol ben en zeiden dat ik hoop moet hebben dat dingen weer goedkomen.'

Opspelende angsten

Bas logeerde bij het Respijthuis om bij te komen van een mentale terugslag. Drie jaar geleden kreeg hij een psychose. Hij werd behandeld, maar de depressie en angstgevoelens bleven. Als zelfstandig ondernemer verloor hij zijn inkomen en uiteindelijk z'n huis. 'Twee jaar lang zwierf ik rond, soms sliep ik bij familie, dan weer op straat. Daarna besloot ik dat het anders moest, ik wilde weer deelnemen aan het normale leven.' Hij meldde zich aan bij het daklozenloket van de gemeente Den Haag en kreeg een plek in de opvang. 'Maar door die nieuwe stap ervaarde ik opeens zoveel druk, dat mijn depressie en angsten weer opspeelden. De straatdokter verwees me toen door naar het Respijthuis om even op adem te komen.'

Rust, regelmaat en aandacht

Sinds de opening van het Respijthuis in november zijn de vijf logeerkamers in het omgebouwde rijtjeshuis vaak bezet. 'Als je dak- of thuisloos bent is het moeilijk herstellen van ziekte als

'Er ontstond meer ruimte in mijn hoofd om na te denken'

je ook moet zorgen voor basisbehoeften, als onderdak en voedsel', vertelt oprichter Marie-Anne van Erp. 'Daarom zijn wij er. We vangen mensen op zonder verslaving of ernstige psychische klachten, zodat ze een veilig onderkomen hebben. Want juist voor deze groep zijn er geen andere voorzieningen. Onze gasten zien we hier tot rust komen. De huiselijkheid, regelmaat en aandacht doet hun goed. We luisteren naar ze, zonder te oordelen.'

Met frisse moed weer door

Ook op Bas hadden rust en aandacht een positief effect. 'Er ontstond meer ruimte in mijn hoofd om na te denken over m'n leven. Met vrijwilliger David had ik een goede klik. Hij heeft zelf ook veel gezien in het leven en had begrip voor mijn situatie. Ik merkte dat het goed voelde om gevoelens en ervaringen te delen.' Na twee logeerweken ging Bas terug naar de opvang, met frisse moed voor de toekomst. Inmiddels werkt hij twee dagen per week bij een meubelmaker en staat hij ingeschreven voor begeleid wonen. 'Ik koester mijn herinneringen aan het Respijthuis, ik vond er m'n vertrouwen in mensen terug.' <

Bas puzzelde veel in het Respijthuis.

'Dat was heel rustgevend en het gaf me voldoening om iets af te maken. De puzzel van 1.500 stukjes werd na verloop van tijd een metafoor voor mijn hoofd. Langzaam bracht ik alle losse stukjes in mijn gedachten weer bij elkaar, net zoals de stukjes in de puzzel.'

En dan overkomt het jezelf

Terwijl fotograaf **Ringel Goslinga** voor Kansfonds de serie maakte over mensen zonder thuis, gebeurde het ondenkbare. Hij raakte zelf thuisloos.

'De moeder van mijn kinderen was de liefde van mijn leven. We zijn elkaar kwijtgeraakt, ergens onderweg. Op een dag kwam dat pijnlijke besef: het is beter om te gaan. Ik ging. Maar er was niks om naartoe te gaan. Dus sliep ik bij vrienden op de bank, bij mijn moeder, in de hangmat op mijn atelier.'

Nergens thuis

'Vanaf dat moment was ik constant onderweg met mijn tas vol spullen. Intussen zocht ik eindeloos naar de woonruimte die er niet is. Dat pendelen doet veel met je. Het geeft onrust. Je bent overal welkom, maar je komt nooit ergens thuis. Mijn grootste angst? Dat gaandeweg alles zou instorten – werk, inkomen, ikzelf.'

'Ik heb nu voor een jaar onderdak dankzij De Regenboog Groep. Ik zit in een woning die leegstaat tot de renovatie begint. Maar de eerste dag trapte ik gelijk met mijn voet door de slaapkamervloer. De vloerbalk blijkt rot te zijn. Misschien dat ik sneller dan gedacht weer mijn spullen moet pakken om naar een andere plek te gaan. Dat is eerlijk gezegd moeilijk op te brengen.'

Ineens dat besef

'Wat in het leven onmogelijk lijkt, kan dus op een dag heel dichtbij zijn. We kunnen ons allemaal best voorstellen dat een relatie kan stuklopen. Maar niet dat je dan thuisloos raakt. Het gekke is, ik besepte dat pas op het moment dat ik het al was. Je logeert tijdelijk bij anderen en je denkt: het is voor eventjes. En dan ineens dringt het tot je door.'

'Ik heb besloten deze fase te zien als hoe het leven kan gaan. Om te ontdekken wat mijn veerkracht is en hoe ik balans kan houden. Het is net als met hardlopen. Ik loop in de overtuiging dat ik het kan. Ik ken mijn grenzen, ik ken het traject. Het grote verschil is: in deze situatie is niks zeker. Zelfs een thuis waar je even op adem kan komen, kun je zomaar weer kwijtraken. Maar het komt goed, daar vertrouw ik op.' ◀

Ringel moest na een aantal weken inderdaad weer verkassen. Het huis was niet veilig genoeg. De Regenboog Groep zorgde voor een nieuwe plek. 'Ze hebben me enorm geholpen met alles.'

*Eindeloos
zoeken
naar
woonruimte
die er
niet is*

*Lees de hele serie
thuisverhalen door
deze QR-code
te scannen met je
telefoon.*

'We zitten best dicht op het vuur'

Problemen met jeugdzorg en het vinden van een thuis, die kent **Valeria Sciascera** (25) maar al te goed. Maar praten over haar eigen ervaringen? Dat doet ze niet. Liever denkt ze vanuit haar ervaringskennis, samen met professionals en beleidsmakers, mee over oplossingen om jongerendakloosheid uit te bannen.

Beter beleid voor jongeren, dat is waar Valeria aan wil bijdragen met haar ervaringskennis. 'Ik vind het belangrijk dat zorgprofessionals en beleidsmakers horen wat de consequenties zijn van beleid. Ook van de mensen die de keerzijde ervan hebben meegemaakt. Mijn eigen ervaringen hoef ik daarbij niet zo nodig te delen. Dan gaat het al snel over mijn problemen, terwijl ik liever kijk naar oplossingen. Ik vertel hoe ik het anders zou doen, daar ligt mijn kracht. Zo kunnen we samen toewerken naar beleid voor jongeren dat wel werkt.'

Wakker schudden

In Jongerenpanel De Derde Kamer verenigt Valeria haar krachten met op dit moment vijftien jongeren. Met ervaringskennis én acties proberen ze beleidsmakers wakker te schudden. Zo organiseerden ze met SamenThuis2030 een sleep-out tijdens Wereld Daklozendag. Om aandacht te vragen voor dakloosheid onder jongeren zetten ze bij De Koekamp in Den Haag hun tentjes op. 'Daar overhandigden we aan staatssecretaris Maarten van Ooijen ons manifest om dakloosheid onder jongeren uit te bannen', vertelt ze. Vanuit het jongerenpanel vragen ze niet alleen aandacht voor de problematiek, maar denken ze ook mee over oplossingen. Dat doen ze samen met Kansfonds in het programma 'Alle jongeren een thuis' en bij iedereen die hen uitnodigt om mee te denken.

Radicale veranderingen

Na de sleep-out volgden uitnodigingen van verschillende politici. 'Ze wilden verder praten over de problemen waar we tegen aanlopen en de signalen

die wij horen', vervolgt Valeria. 'Dat ze naar ons luisterden, merkten we ook tijdens het Tweede Kamerdebat over het Landelijke Actieplan Dakloosheid. Staatssecretaris Maarten van Ooijen benoemde daar ons manifest waarin we zeven radicale veranderingen voorstellen. We hoorden onze punten bij verschillende kamerleden terug. We zitten dus best dicht op het vuur. Soms kosten dingen wel wat tijd, je merkt niet meteen resultaat, maar op de langere termijn heeft dat wat wij adviseren wel effect.'

Serius meepraten

Afgelopen jaar mocht Valeria meewerken aan het Landelijke Actieplan Dakloosheid. 'Een heel mooie kans vond ik dat', vertelt ze. 'Ik merk dat er steeds meer ruimte is voor mensen met ervaringskennis om serieus mee te praten en denken over beleid. Dat doe ik ook lokaal in Utrecht, via jongerenplatform U-2B Heard. Zo help ik zowel landelijk als lokaal de situatie verbeteren voor wie na mij komt.' ◀

Bekijk het manifest door deze QR-code te scannen met je telefoon.

En de Kans Inspiratieprijs 2023 gaat naar...

...Sant'Egidio in Apeldoorn!

Kansfonds reikt deze prijs uit aan organisaties die het diaconale werk op een bijzondere manier uitvoeren. 'In Apeldoorn geeft Sant'Egidio met veel vrijwilligers aandacht aan vluchtelingen, dak- en thuislozen, ouderen en kinderen', schreef de jury, die verwees naar voorbeelden als hun generatietuin, kledingbank en het daklozenrestaurant de Franciscustafel. Ze zien om naar hen die niet gezien worden. 'Alles wat het katholiek sociale denken bijzonder maakt, komt terug in dit mooie project.'

De prijs werd uitgereikt op 11 februari, tijdens de jaarlijkse Inspiratiedag van KRO-NCRV, Kansfonds, Actioma en Huis van Dominicus. Een dag vol interessante workshops, boeiende sprekers en mooie ontmoetingen tussen de bezoekers, jong en oud. De dag is bedoeld voor mensen die werkzaam zijn in het diaconale werk – het maatschappelijke werk van de kerk – en zich inzetten voor een ander.

Meer weten over de genomineerde initiatieven? Bekijk de filmpjes op kansfonds.nl/inspiratiedag

Bibberende benen

Mooie actie van de achtjarige Lóa: de hele maand november droeg ze een korte broek om geld in te zamelen voor mensen die hun energierekening niet kunnen betalen. En die bibberende benen waren het allemaal waard. Want de oogst? Die was maar liefst 950 euro. Het hele bedrag doneerde ze aan Kansfonds. Dankjewel Lóa! In het openingsverhaal van deze *Mede* (p.4) lees je wat we met alle donaties deden.

AUGUSTIJNSE ORDE BRENGT TWEDE FONDS ONDER BIJ KANSFONDS

De Augustijnen vormen een van de oudste kloosterorden van de katholieke kerk. Al eeuwenlang zijn ze actief in parochies en op scholen en maken ze zich sterk voor mensen die het moeilijk hebben. Maar de orde vergrijsst. Daarom vroegen ze Kansfonds een paar jaar geleden hun werk over te nemen. Eerst brachten zij Fonds **PROSAN** bij ons onder. Begin dit jaar kwam daar **Fonds Augustinus** bij. Eind januari tekenden Pater Stikkelbroeck en Kansfonds-directeur Henriëtte Hulsebosch de akte bij Kansfonds op kantoor. 'We zijn de orde ontzettend dankbaar voor hun vertrouwen in Kansfonds', vertelt Hulsebosch. 'Dit tweede fonds op naam is een zeer waardevolle impuls voor ons programma Fonds Franciscus (red. steun aan inloophuizen) en voor andere projecten in deze geest.'

Pater **Stikkelbroeck** en Kansfonds-directeur **Henriëtte Hulsebosch** na het tekenen van de akte

TERUGKIJKTIP

Verschilmakers

Misschien heb je het verhaal van Nienke op de cover al gelezen? Zij komt graag bij Goud van Noord over de vloer, een inloophuis bij haar om de hoek in Rotterdam. Maar wie zijn de mensen achter deze geliefde plek? In de Kruispunt-serie *De Verschilmakers* brengen KRO-NCRV en Kansfonds mensen in beeld die het verschil maken voor mensen zonder thuis. Zo ook de kartrekkers van Goud van Noord. In aflevering 1 krijg je een inkijkje in het leven van Gerlinda Robbertsen en haar man Bram, die pastor is. Gerlinda: 'Niemand is alleen maar arm, of eenzaam of statushouder. Mensen zijn zoveel meer dan dat. En dat is wat Goud van Noord in mensen naar boven haalt. Inzetten op wat je wél hebt biedt echt mogelijkheden. Je hebt mensen nodig die in je geloven.'

Kijk de aflevering terug via NPO Start of scan deze QR-code met je telefoon

SOMMIGE MENSEN BLIJVEN JE VERBAZEN. MET HUN DOORZETTINGSVERMOGEN, DIEPE VERTROUWEN OF GRENZELOZE INZET VOOR ANDEREN. KRACHTPATSER VAN DEZE MEDE: LEA (59).

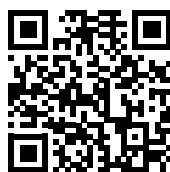
Trots laat Lea een van haar schilderijen zien. Een stadsgezicht met hoge gebouwen en een kleurrijke lucht. 'Grote steden geven mij een thuisgevoel', vertelt ze. 'Ik vind het fijn dat je er helemaal in kunt verdwijnen.' Dat deze plekken Lea aantrekken, heeft alles te maken met haar jeugd. 'Mijn leven is nogal roerig. Ik werd als kind door mijn vader misbruikt en vluchtte in alcohol en drugs. Alles wat mijn gevoel dempte, gebruikte ik. Van drank tot heroïne.'

Jaren was Lea verslaafd en dakloos. 'Het omslagpunt kwam toen ik ongepland zwanger raakte. Ik was bang dat mijn dochter hetzelfde zou overkomen en besloot haar daarom ter adoptie af te staan. Een vriendin beloofde bij mij te blijven totdat ik een plekje in een afkickkliniek kon bemachtigen. Daardoor ben ik nu waar ik ben.' Lea kreeg de therapie die ze nodig had en met veel ups en downs kickte ze af. 'Het échte vrijheidsgevoel kwam toen mijn vader zeven jaar geleden overleed. Ik begon te praten over het misbruik en kon eindelijk voor mezelf kiezen. Toen ontdekte ik dat je je eigen geschiedenis kunt herschrijven.' Nu heeft Lea een fijne woning en een goede band met haar dochter. Haar ervaringskennis zette ze lange tijd in voor de socialmediakanalen van Kansfonds. Sinds kort werkt ze als cliëntenondersteuner bij Sinai Centrum, een behandelcentrum voor mensen met PTSS. Haar droombaan. 'De allergrootste winst is dat ik het goed met mezelf kan vinden. Dat geeft een groot gevoel van thuiskomen. Net zoals schilderen dat doet.' ◀

Uitgelezen?
Geef Mede door aan iemand anders!

'Ik ontdekte dat je je eigen geschiedenis kunt herschrijven'

Wil je donateur worden?

Scan de QR-code met je telefoon
of ga naar kansfonds.nl/doneren